Nr. 32 (9) Katowice, dnia 28 września 1933 Rok X.

GAZETA URZĘDOWA
WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO
DZIAŁ ADMINISTRACJI SZKOLNEJ

Administracja Gazety Urz. Woj. Śląskiego w Katowicach, gmach Urzędu Wojew. Śl. – Konto P. K. O. 304 121.

Poz: Treść:

Poz. 91.

Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 26 z dn. 13 kwietnia 1933 poz. 217.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 20 stycznia 1933 r.

wydane w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów o komisjach dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko nauczycielom.

Na podstawie art. 81, 82 i 83 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli w brzmieniu obwieszczenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 873) zarządza się co następuje:

Rozdział I.

KOMISJE DYSCYPLINARNE. RZECZNICY DYSCYPLINARNI. OBRONA.

Skład i właściwość komisyj dyscyplinarnych.

§ 1. Każda komisja dyscyplinarna składa się z przewodniczącego, jego zastępców i członków, powoływanych i odwoływanych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Przewodniczącego i jego zastępców powołuje Minister z grona podwładnych mu urzędników i nauczycieli — członków zaś z pośród tychże osób jak również z pośród obywateli, zamieszkałych w miejscu urzędowania komisji dyscyplinarnej.

§ 2. Pierwszą instancją orzekającą w sprawach dyscyplinarnych są:

1) okręgowe komisje dyscyplinarne przy władzach, podlegających bezpośrednio Ministrowi dla nauczycieli szkół tym władzom podległych, albo których sprawy dyscyplinarne przekazano w myśl art. 80 ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli w brzmieniu obwieszczenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 873),

2) komisja dyscyplinarna przy Ministrze dla nauczycieli szkół podległych bezpośrednio Ministrowi.

Drugą instancją dla spraw dyscyplinarnych jest odwoławcza komisja dyscyplinarna przy Ministrze.

§ 3. Właściwość komisji zależy od miejsca pełnienia służby w chwili wdrożenia przeciw nauczycielowi postępowania dyscyplinarnego, również wtedy, gdy chodzi o przewinienie służbowe w czasie pełnienia obowiązków w innym dziale zarządu państwowego, lub w czasie podlegania innym przepisom służbowym, o ile stosunek służbowy miał charakter publiczno-prawny. W tych przypadkach należy przewinienie oceniać przedewszystkiem według tych przepisów służbowych, którym obwiniony podlegał w chwili popełnienia czynu, albo dopuszczenia się zaniechania, lub zaniedbania, sprzeciwiającego się jego obowiązkom.

W razie współobwinienia o naruszenie obowiązków służbowych kilku nauczycieli, którzy podlegają właściwości różnych okręgowych komisyj dyscyplinarnych — wszyscy uczestnicy podlegają właściwości komisji, wyznaczonej przez Ministra, a w wypadkach współobwinienia o naruszenie obowiązków kilku nauczycieli, z których jedni podlegają okręgowej komisji dyscyplinarnej, inni zaś komisji dyscyplinarnej przy Ministrze — wszyscy uczestnicy podlegają właściwości komisji dyscyplinarnej przy Ministrze.

Jeżeli okręgowa komisja dyscyplinarna nie rozporządza chwilowo ilością członków, potrzebną do utworzenia kompletu orzekającego lub jeżeli warunki lokalne ze względu na interes służby wymagają wyjęcia sprawy z pod rozpoznania terytorjalnie właściwej komisji, Minister przekazuje sprawę innej okręgowej komisji dyscyplinarnej lub komisji dyscyplinarnej przy Ministrze.

Spory o właściwość rozstrzyga Minister.

§ 4. Komisje dyscyplinarne obradują, postanawiają i orzekają w kompletach orzekających, złożonych z przewodniczącego komisji, lub jego zastępcy i dwóch członków, z których jeden powinien być nauczycielem tej samej kategorji szkół, do których należy nauczyciel, odpowiadający dyscyplinarnie przed danym kompletem.

Jeżeli do odpowiedzialności dyscyplinarnej jest pociągnięty duchowny nauczyciel religji, a w skład właściwej komisji dyscyplinarnej nie wchodzi duchowny tegoż wyznania, Minister, względnie władza podległa bezpośrednio Ministrowi, przy której czynna jest komisja dyscyplinarna, powołuje specjalnie dla tego wypadku duchownego nauczyciela religji tego wyznania, jako jednego z członków kompletu orzekającego.

Skład kompletu orzekającego wyznacza przewodniczący komisji z pośród członków komisji.

Obowiązki i prawa rzeczników dyscyplinarnych.

§ 5. Obowiązkiem rzecznika dyscyplinarnego jest przy przeprowadzaniu postępowania dyscyplinarnego stać na straży dobra służby, ścisłego wykonywania obowiązków służbowych przez nauczycieli, oraz godności i powagi zajmowanego przez nich stanowiska służbowego.

Komisja dyscyplinarna wydaje każde postanowienie i orzeczenie nie inaczej jak po wysłuchaniu zdania rzecznika dyscyplinarnego; przy naradach i głosowaniu kompletu orzekającego rzecznik nie może być obecny.

Rzecznicy dyscyplinarni, działając w ścisłej zależności od swych władz przełożonych, mają prawo i obowiązek:

1) uczestniczenia we wszystkich posiedzeniach komisyj dyscyplinarnych;

2) stawianie w razie potrzeby wniosków o wezwanie świadków i biegłych i przeprowadzenie innych dowodów;

3) donoszenia władzy przełożonej o wszystkich przypadkach przewinień służbowych, które doszły do ich wiadomości w toku postępowania dyscyplinarnego;

4) brania udziału w dochodzeniach dyscyplinarnych na zlecenie władzy.

Rzecznika dyscyplinarnego przy komisji niższej instancji może zastąpić w razie potrzeby rzecznik dyscyplinarny przy komisji wyższej instancji; również rzecznika dyscyplinarnego wyższej instancji może zastąpić w razie potrzeby rzecznik dyscyplinarny przy komisji niższej instancji.

O zastępstwie decyduje Minister.

Utrata zdolności do pełnienia funkcji członka komisji dyscyplinarnej i rzecznika dyscyplinarnego.

§ 6. Gdy w stanowisku służbowem nauczycieli lub urzędników, powołanych na członków komisji dyscyplinarnej, lub wyznaczonych na rzeczników dyscyplinarnych i ich zastępców, zajdzie zmiana, wskutek której odpadają warunki do ich powołania, względnie wyznaczenia — tracą oni stanowisko rzecznika bądź członka komisji dyscyplinarnej.

W czasie trwania postępowania sądowo - karnego lub dyscyplinarnego, toczącego się przeciw nauczycielowi lub urzędnikowi, nie można powoływać go do żadnej czynności urzędowej w komisji dyscyplinarnej. Gdy postępowanie takie zakończy się ukaraniem nauczyciela lub urzędnika, traci on stanowisko rzecznika dyscyplinarnego, bądź członka komisji dyscyplinarnej.

Nauczyciela lub urzędnika, karanego dyscyplinarnie, o ile nie zachodzi wypadek, przewidziany w § 24 ust. 5 — nie można powoływać na członka komisji dyscyplinarnej, ani wyznaczać go na rzecznika dyscyplinarnego lub jego zastępcę.

W razie wszczęcia postępowania sądowo-karnego przeciwko członkowi komisji, powołanemu z grona obywateli, nie można powoływać go do żadnej czynności w komisji dyscyplinarnej, jak długo trwa to postępowanie, a w przypadku prawomocnego skazania takiego członka komisji przez sąd traci on swoje stanowisko i nie można go powoływać ponownie na członka komisji.

Obowiązki i prawa obrońców. Obrońcy z urzędu.

§ 7. Obrońca ma obowiązek przytoczyć w obronie wszystkie okoliczności, które uważa w tym celu za konieczne i przydatne i zastosować przewidziane w rozporządzeniu niniejszem środki obrony. Jest on obowiązany zachować w tajemnicy wszystkie poufne informacje, udzielone mu w związku z obroną.

Obrońcy winna władza udzielić urlopu, nieodzownie potrzebnego do spełnienia tych czynności.

O ile postępowanie dyscyplinarne toczy się poza siedzibą służbową funkcjonarjusza, występującego w charakterze obrońcy, przysługuje mu prawo do zwrotu kosztów podróży i diet na tych samych zasadach, jak przy podróżach służbowych.

Na prośbę obwinionego lub na wniosek przewodniczącego komisji dyscyplinarnej władza, przy której jest czynna komisja dyscyplinarna, przydaje obwinionemu z grona podwładnych sobie urzędników lub nauczycieli obrońcę z urzędu, jeżeli obwiniony nie przybrał sobie obrońcy z wyboru.

Prośba o wyznaczenie obrońcy z urzędu winna być wniesiona bezpośrednio do władzy, przy której istnieje komisja dyscyplinarna najpóźniej na 7 dni przed terminem rozprawy.

Funkcjonarjuszowi wolno nie podjąć się obrony z wyjątkiem przypadku ustanowienia go obrońcą z urzędu. Nie wolno mu przyjmować wynagrodzenia za spełnianie czynności obrońcy.

Rozdział II.

POSTĘPOWANIE DYSCYPLINARNE.

Obowiązek strzeżenia tajemnicy w postępowaniu dyscyplinarnem.

§ 8. Całe postępowanie dyscyplinarne powinno być otoczone jak najściślejszą tajemnicą.

Szczegółów postępowania dyscyplinarnego nie wolno podawać do publicznej wiadomości.

Postanowienia i orzeczenia komisyj dyscyplinarnych można ogłaszać jedynie za zezwoleniem Ministra.

Wdrożenie postępowania. Dochodzenie.

§ 9. Władza służbowa, nie niższa jednak niż II instancji, lub przełożona władza wyższa, w razie dostrzeżenia lub otrzymania wiadomości o naruszeniu obowiązków służbowych przez podwładnego nauczy-

ciela, po wstępnem zbadaniu sprawy, o ile dopatruje się w naruszeniu obowiązków występku służbowego — wdraża postępowanie dyscyplinarne, o czem zawiadamia nauczyciela.

§ 10. Jeżeli wstępne zbadanie sprawy nie dostarczyło materjału wystarczającego do sporządzenia wniosku o ukaranie, władza, po wdrożeniu postępowania dyscyplinarnego, zarządza przeprowadzenie dochodzeń przez wyznaczonego w tym celu jednego, lub więcej podległych jej urzędników.

W każdem stadjum dochodzeń władza, która wdrożyła postępowanie dyscyplinarne, może je umorzyć.

O umorzeniu postępowania należy zawiadomić obwinionego.

Prowadzący dochodzenia przesłuchuje świadków, a w razie potrzeby biegłych i bada wszystkie okoliczności potrzebne do wyjaśnienia sprawy, jako też zbiera środki dowodowe.

Prowadzący dochodzenia przy przesłuchaniu świadków uprzedza, że złożenie fałszywego zeznania jest przestępstwem, zagrożonem karą, przewidzianą w kodeksie karnym.

Prowadzący dochodzenia sporządza z przebiegu przesłuchania protokół, zawierający dokładne oznaczenie miejsca i czasu przesłuchania, imię i nazwisko świadka lub biegłego, jego zeznania i oświadczenia z możliwą dokładnością, oraz stwierdzenie, że świadka lub biegłego uprzedzono o grożącej mu odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania. Protokół podpisuje prowadzący dochodzenie i świadek (biegły). Przed podpisaniem protokółu należy go odczytać zeznającemu i zaznaczyć to w protokóle.

Prowadzący dochodzenia może się zwrócić o współdziałanie w dochodzeniach do władz administracyjnych i organów policyjnych.

Prowadzący dochodzenia winien dać obwinionemu zarówno w czasie dochodzeń, jak i po ich zakończeniu, sposobność wypowiedzenia się tak co do wszystkich punktów obwinienia, jak również co do wyniku dochodzeń, jednakże odmowa, lub fizyczna niemożność wypowiedzenia się ze strony obwinionego nie wstrzymuje dochodzeń.

Prowadzący dochodzenia nie może zasiadać w komplecie orzekającym, pełnić funkcyj obrońcy, lub być powołanym do innej czynności w postępowaniu dyscyplinarnem. Pozatem podlega on postanowieniom § 6.

§ 11. Wynik dochodzeń otrzymuje w drodze służbowej władza, przy której istnieje właściwa komisja dyscyplinarna. Władza ta, po ewentualnem uzupełnieniu dochodzeń, zarządza przez rzecznika dyscyplinarnego przygotowanie wniosku o ukaranie — jeśli dopatruje się w naruszeniu obowiązków występku służbowego, w przeciwnym razie władza, która wdrożyła postępowanie dyscyplinarne umarza je i zawiadamia o tem obwinionego.

§ 12. Jeżeli naruszenie obowiązku służbowego posiada cechy czynu karalnego, ściganego z urzędu w drodze sądowej, władza, nie niższa niż II instancji, czyni doniesienie karne i jeżeli uważa, że wyniki dochodzeń nie są uzależnione od wyników postępowania sądowo-karnego — prowadzi postępowanie dyscyplinarne wedle postanowień § 9—11. W przeciwnym razie zawiesza to postępowanie najdalej do prawomocnego ukończenia postępowania sądowo-karnego.

Wniesienie oskarżenia.

§ 13. Rzecznik dyscyplinarny sporządza wniosek o ukaranie i przesyła go wraz z aktami przewodniczącemu komisji dyscyplinarnej.

Wniosek o ukaranie winien zawierać:

a) imię i nazwisko, stanowisko służbowe, siedzibę urzędowa oraz inne dane osobowe obwinionego,

b) dokładne określenie zarzucanego czynu ze wskazaniem czasu, miejsca i innych okoliczności jego popełnienia, oraz powołanie naruszonego tym czynem przepisu,

c) wymienienie proponowanej kary dyscyplinarnej,

d) uzasadnienie.

Wniosek w razie potrzeby winien zawierać wykaz świadków i biegłych, których wezwania na rozprawę żąda rzecznik dyscyplinarny, oraz wskazywać inne dowody, których przeprowadzenie na rozprawie dyscyplinarnej rzecznik uważa za niezbędne.

§ 14. Jeżeli przewodniczący komisji dyscyplinarnej uzna za potrzebę przeprowadzenia dochodzenia dodatkowego, wówczas przedstawi sprawę na posiedzeniu komisji bez udziału stron. Komisja dyscyplinarna może zwrócić się do władzy, przy której jest czynna, o uzupełnienie dochodzeń we wskazanym kierunku.

Komisja dyscyplinarna może tylko wtedy zawiesić swoje postępowanie do czasu zakończenia prawomocnego postępowania sądowo-karnego, — jeżeli orzeczenie komisji dyscyplinarnej jest ściśle uzależnione od wyroku sądu karnego.

W razie cofnięcia przez rzecznika wniosku o ukaranie przed rozpoczęciem rozprawy dyscyplinarnej — przewodniczący komisji przesyła akta sprawy władzy, która wdrożyła postępowanie dyscyplinarne, w celu umorzenia postępowania dyscyplinarnego i zawiadomienia o tem obwinionego.

Rozprawa dyscyplinarna.

§ 15. Przewodniczący komisji dyscyplinarnej wyznacza dzień rozprawy dyscyplinarnej, wzywa obwinionego z równoczesnem doręczeniem mu odpisu wniosku rzecznika o ukaranie, oraz udziela mu do wiadomości listę członków komisji. Równocześnie zawiadamia o dniu rozprawy dyscyplinarnej rzecznika dyscyplinarnego i ewentualnie obrońcę.

Komisja dyscyplinarna może, a w przypadkach wskazanych w § 13 ust. 3 winna wezwać do rozprawy dyscyplinarnej także świadków i biegłych.

Pomiędzy doręczeniem wniosku rzecznika obwinionemu, a terminem rozprawy powinno upłynąć co najmniej 14 dni.

§ 16. Po otrzymaniu wezwania na rozprawę obwiniony i jego obrońca mają prawo, z wyjątkiem ostatnich trzech dni przed rozprawą dyscyplinarną, przeglądania aktów sprawy i czynienia z nich odpisów oraz mogą, najpóźniej na 7 dni przed terminem rozprawy, wnieść do komisji dyscyplinarnej o wezwanie na rozprawę innych osób oraz sprowadzenie innych dowodów prócz wskazanych przez rzecznika dyscyplinarnego.

§ 17. Rozprawę dyscyplinarną należy w miarę możności przeprowadzić w jednym ciągu, z uwzględnieniem koniecznych przerw, można jednak uchwałą kompletu z ważnych powodów rozprawę odroczyć.

Rozprawa dyscyplinarna odbywa się wyłącznie przy udziale osób niniejszem rozporządzeniem uprawnionych do udziału w sprawie.

W przypadku niestawiennictwa obwinionego rozprawa dyscyplinarna może być przeprowadzona bez udziału obwinionego.

§ 18. Rozprawą kieruje przewodniczący, który przestrzega porządku wyjaśnień, replik, uwag, oraz czuwa nad formalnym i rzeczowym biegiem postępowania.

Rozprawę dyscyplinarną rozpoczyna się odczytaniem wniosku o ukaranie, poczem następuje przesłuchanie obwinionego, wezwanych świadków i biegłych, oraz w miarę potrzeby odczytanie protokółów dochodzeń, jak również innych ważniejszych dla sprawy akt i dokumentów.

Obwinionemu i jego obrońcy oraz rzecznikowi dyscyplinarnemu służy prawo wypowiedzenia się co do poszczególnych środków dowodowych i odwodowych, i stawiania pytań świadkom i biegłym za zezwoleniem przewodniczącego.

Przewodniczący kompletu uprzedza świadków, że złożenie fałszywego zeznania przed komisją dyscyplinarną jest przestępstwem, zagrożonem karą w kodeksie karnym.

Po zamknięciu postępowania dowodowego następują wywody i wnioski rzecznika dyscyplinarnego, tudzież obwinionego i jego obrońcy.

Obwinionemu w każdym przypadku służy ostatni głos.

Orzeczenie.

§ 19. Komisja dyscyplinarna może przy rozstrzyganiu sprawy opierać się tylko na tych faktach i okolicznościach, które ujawniono na rozprawie dyscyplinarnej i na ich podstawie wydaje orzeczenie według swego przekonania.

Komisja dyscyplinarna wydaje orzeczenie, w którem albo uwalnia nauczyciela od zarzutu popełnienia występku służbowego, albo uznaje go winnym. W tym ostatnim przypadku komisja dyscyplinarna orzeka karę dyscyplinarną.

§ 20. Narada i głosowanie kompletu orzekającego odbywają się bez udziału stron.

Sentencję orzeczenia, zawierającą dane wymienione w § 19 ustęp 2, sporządza się na piśmie, które podpisują przewodniczący i członkowie kompletu.

Sentencję tę ogłasza stronom przewodniczący zaraz po naradzie i głosowaniu.

Odpis orzeczenia, które powinno być przygotowane w ciągu 7 dni po ogłoszeniu sentencji, doręcza się rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu.

Orzeczenie powinno zawierać:

a) oznaczenie komisji, która je wydała,
b) nazwiska przewodniczącego, członków kompletu orzekającego, protokólanta i rzecznika dyscyplinarnego,
c) datę i miejsce rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia,
d) imię i nazwisko, stanowisko służbowe, siedzibę urzędową obwinionego,
e) przedmiot obwinienia,
f) sentencję orzeczenia,
g) uzasadnienie orzeczenia.

Orzeczenie podpisują przewodniczący kompletu orzekającego i protokólant.

Z przebiegu rozprawy dyscyplinarnej sporządza się protokół, w którym zapisać należy datę, miejsce rozprawy, nazwiska przewodniczącego i członków kompletu orzekającego, oraz protokólanta, stron i obrońcy, oraz dokładne streszczenie przebiegu rozprawy.

Protokół podpisują przewodniczący kompletu orzekającego i protokólant.

Odwołanie.

§ 21. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej pierwszej instancji przysługuje prawo wniesienia odwołania w ciągu 14 dni po dniu doręczenia odpisu orzeczenia — na ręce przewodniczącego komisji dyscyplinarnej, który je bezzwłocznie przesyła wraz z właściwemi aktami do odwoławczej komisji dyscyplinarnej.

Odwołanie odracza wykonanie orzeczenia.

Odwołanie może dotyczyć całości orzeczenia, lub jego części.

Odwołanie od orzeczenia w przedmiocie winy uważa się za zwrócone także przeciwko orzeczeniu o karze.

Rzecznik dyscyplinarny i obwiniony mogą cofnąć odwołanie do chwili rozpoczęcia rozprawy w komisji odwoławczej.

§ 22. Komisja odwoławcza wydaje postanowienia w przypadkach:

1) gdy odwołanie jest spóźnione, lub wniesione przez osobę nieuprawnioną,

2) gdy uzna za potrzebne uzupełnienie dochodzeń.

W pierwszym przypadku komisja odwoławcza odrzuca odwołanie, a w drugim odnosi się do władzy o uzupełnienie dochodzeń we wskazanym kierunku.

We wszystkich innych przypadkach komisja odwoławcza przeprowadza rozprawę dyscyplinarną i wydaje orzeczenie, stosując analogiczne postanowienia o rozprawie dyscyplinarnej i orzekaniu w pierwszej instancji.

Umorzenie postępowania w razie śmierci obwinionego. Postępowanie dyscyplinarne w razie rozwiązania stosunku służbowego.

§ 23. Wskutek śmierci obwinionego postępowanie dyscyplinarne bez względu na stadjum, w którem się znajduje, podlega umorzeniu, winno być jednak przeprowadzone na żądanie małżonka, krewnego wstępnego lub zstępnego, albo rodzeństwa zmarłego.

Rozwiązanie stosunku służbowego nie powoduje umorzenia postępowania dyscyplinarnego.

Wykonanie orzeczenia.

§ 24. Orzeczenia komisyj dyscyplinarnych, wydane w pierwszej instancji, a nie zaskarżone w terminie przepisanym, stają się prawomocne z upływem tego terminu, orzeczenia zaś odwoławczych komisyj dyscyplinarnych — niezwłocznie po ogłoszeniu sentencji.

Prawomocne orzeczenia dyscyplinarne podlegają wykonaniu przez właściwe władze.

W tym celu przewodniczący komisji dyscyplinarnej przesyła władzy, przy której istnieje komisja, odpis orzeczenia dyscyplinarnego wraz z aktami, stwierdzając prawomocność orzeczenia.

Odpis orzeczenia dyscyplinarnego dołącza się do akt osobowych, a karę dyscyplinarną wpisuje się do wykazu służbowego.

Po upływie 5 lat od daty uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego z wyjątkiem orzeczeń, skazujących na kary dyscyplinarne, przewidziane w art. 73 p. 7, 8 lub 9 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli w brzmieniu obwieszczenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 873) Minister, na prośbę skazanego, jeśli tenże w ciągu tego okresu nie był ponownie karany dyscyplinarnie, może zarządzić sporządzenie dla skazanego nowego wykazu służbowego, z opuszczeniem wzmianki o karze dyscyplinarnej oraz wyłączenie odpisu orzeczenia dyscyplinarnego z akt osobowych.

Wznowienie.

§ 25. Na prośbę nauczyciela, skazanego prawomocnie na karę dyscyplinarną, lub w razie jego śmierci na prośbę małżonka, krewnego wstępnego lub zstępnego, albo rodzeństwa, można wznowić postępowanie nawet po wykonaniu kary, o ile osoby te przedstawią takie nowe fakty i środki dowodowe, nieznane w poprzedniem postępowaniu, które same przez się, lub w związku z faktami poprzednio ustalonemi i dowodami poprzednio zebranemi, mogą spowodować uwolnienie od zarzutu, albo orzeczenie kary łagodniejszej.

Na wniosek rzecznika dyscyplinarnego może nastąpić wznowienie postępowania dyscyplinarnego na niekorzyść obwinionego, gdy wyjdzie na jaw, że umorzenie sprawy albo wydanie orzeczenia nastąpiło pod wpływem fałszywego zeznania świadka lub biegłego, fałszowania dokumentu lub dowodu rzeczowego, albo przekupstwa.

Prośbę względnie wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego wnosić należy do odwoławczej komisji dyscyplinarnej, która rozstrzyga o wznowieniu.

Prośbę o wznowienie postępowania dyscyplinarnego w myśl ust. 1 należy wnosić w ciągu 30 dni od dnia, w którym funkcjonarjusz, a w razie jego śmierci — osoby, wymienione w ustępie pierwszym — powzięły wiadomość o przyczynie uzasadniającej wznowienie.

W razie dopuszczenia wznowienia postępowania dyscyplinarnego władza może wstrzymać wykonanie kary.

Wznowione postępowanie dyscyplinarne toczy się przed komisją dyscyplinarną I instancji, która w razie potrzeby może spowodować uzupełnienie, lub przeprowadzenia nowych dochodzeń, poczem przekazuje sprawę do rozprawy dyscyplinarnej.

Powołanemi do rozstrzygania o wznowieniu (ust. 3) i przeprowadzenia wznowionego postępowania (ust. 6) są komisje właściwe w myśl § 2 i 3 w chwili wniesienia prośby, względnie wniosku o wznowienie.

Jeżeli nauczyciela, na którego korzyść wznowione zostało postępowanie dyscyplinarne, uznano winnym ponownie, nie można orzec kary surowszej od nałożonej poprzednio.

O ile wskutek wznowienia postępowania dyscyplinarnego uwolniono nauczyciela, albo nałożono na niego łagodniejszą karę dyscyplinarną — Skarb Państwa obowiązany jest zwrócić mu, lub w razie jego śmierci, członkom jego rodziny, uprawnionym do zaopatrzenia wdowiego, lub sierocego, to, co nauczyciel, lub wymienieni członkowie rodziny wskutek poprzedniego skazania stracili z dochodów służbowych lub zaopatrzenia.

Doręczenia, terminy.

§ 26. Wszelkie doręczenia, które mają nastąpić według rozporządzenia niniejszego, są ważne i powodują bieg terminów, o ile uskutecznione są do rąk własnych obwinionego, dorosłego domownika, bądź obrońcy, tudzież do rąk rzecznika dyscyplinarnego lub jego zastępcy.

O ile doręczenie nie może być dokonane do rąk obwinionego, dorosłego domownika lub obrońcy, to za doręczenie uważa się złożenie pisma u władzy służbowej obwinionego.

Bieg terminu rozpoczyna się z dniem następnym po doręczeniu. Niedziela i dni świąteczne nie wstrzymują ani rozpoczęcia ani biegu terminu. O ile koniec terminu przypada na niedzielę, lub dzień świąteczny, kończy się termin następnego dnia powszedniego.

Dzień nadania zażalenia i odwołania na pocztę uważa się za dzień ich wniesienia.

Zażalenia i odwołania wnosi się do tej komisji dyscyplinarnej, która wydała decyzję w I instancji.

Przywrócenie terminu.

§ 27. W razie uchybienia terminu do wniesienia zażalenia lub odwołania — instancja odwoławcza może na prośbę obwinionego przywrócić termin, o ile obwiniony wykaże, że nie zależnie od jego woli i winy okoliczności nie pozwoliły mu dotrzymać terminu.

Prośbę o przywrócenie terminu z równoczesnem złożeniem odwołania lub zażalenia wnosić należy do właściwej komisji I instancji, która przesyła ją z wnioskiem rzecznika dyscyplinarnego do komisji odwoławczej.

Koszty postępowania dyscyplinarnego.

§ 28. Koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi w razie uwolnienia obwinionego — Skarb Państwa, a w przypadku prawomocnego nałożenia kary dyscyplinarnej — skazany.

Wydatki w toku postępowania wykłada władza, przed którą toczy się postępowanie, a wydatki w postępowaniu przed komisją dyscyplinarną — władzą, przy której istnieje komisja dyscyplinarna.

Do kosztów postępowania należą:

a) wydatki na doręczenie wezwań i innych pism,

b) należności świadków i biegłych,

c) koszty podróży i diety obrońcy.

Decyzję o obowiązku zwrotu kosztów postępowania i ich wysokości wydaje po uprawomocnieniu się orzeczenia skazującego władza, przy której istnieje komisja dyscyplinarna I instancji.

Władza może w przypadkach wyjątkowych uwolnić skazanego w całości, lub w części od zwrotu kosztów jeżeli uzna, że uiszczenie ich byłoby zbyt uciążliwe dla niego, lub najbliższej rodziny, będącej na jego utrzymaniu, lub rozłożyć spłatę na raty.

Przeciwko decyzjom, wydanym w myśl ust. 4 i 5 przez władze podlegające bezpośrednio Ministrowi, przysługuje nauczycielowi prawo wniesienia zażalenia do Ministra.

Koszty postępowania dyscyplinarnego ulegają ściągnięciu w trybie administracyjnym.

Obwinionemu, którego uwolniono od winy i kary, zwrócić należy koszty podróży na rozprawę dyscyplinarną.

Rozdział III.
POSTANOWIENIA OGÓLNE I KOŃCOWE.

§ 29. W postępowaniu dyscyplinarnem winny być w uzupełnieniu postanowień niniejszego rozporządzenia analogicznie stosowane postanowienia, objęte kodeksem postępowania karnego (Dz. U. R. P. z r. 1932 Nr. 83, poz. 725) w art. 41 § 1 i 2, art. 42, art. 43, art. 44, art. 45 § 1. art. 46, art. 59, art. 92, art. 98 — 99, art. 101, art. 103 — 104, art. 106 — 107, art. 108, art. 110—114, art. 116, art. 117 § 2, art. 124—126, art. 132, art. 134—138, art. 140, art. 304—308, art. 310—311, art. 315, art. 330, art. 331 § 1, art. 336—338, art. 342, art. 348—353, art. 359, art. 361—363, art. 364 § 1, art. 365—366, art. 373—374, art. 376, art. 379, art. 497, art. 499, art. 500 pkt. a) i b), art. 501 pkt. a), b), d), art. 588 § 1, 2, 3, 4, oraz art. 141 z tą zmianą, że do biegłych i tłumaczów winny być stosowane w miejsce postanowień, wymienionych w § 1 tegoż artykułu, postanowienia artykułów 98, 107, 116 i 117 § 2.

§ 30. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: **A. Prystor.**

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: **J. Jędrzejewicz.**

92.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego
Warszawa.

OKÓNIK Nr. 115

z dnia 22. lipca 1933 r. (BP-10861/33).

o zaliczkach na uposażenie.

Prezes Rady Ministrów
Nr. 42/2/10 Warszawa, dnia 21. lipca 1933 r.

Zaliczki na uposażenie.

OKÓLNIK Nr. 35.

Do
Kancelarji Cywilnej Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu, Biura Senatu, wszystkich Ministerstw oraz Najwyższej Izby Kontroli
w Warszawie.

Na zasadzie art. 15 ustawy z dnia 9. października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924) w brzmieniu ustalonem w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 370) oraz na zasadzie art. 6 § 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134 poz. 1107) zarządzam w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu, co następuje:

I. Bezprocentowe zaliczki na uposażenie moga być udzielane zgodnie z wyżej powołanemi przepisami funkcjonarjuszom państwowym wyszczególnionym w art. 1 ustawy uposażeniowej z dnia 9. X. 1923 r. sędziom i prokuratorom, oficerom zawodowym i tym oficerom rezerwy, zatrzymanym w czynnej służbie, którzy zostali zakwalifikowani na oficerów zawodowych, oraz szeregowym zawodowym.

Z pośród wyżej wymienionych wyłącza się od prawa do zaliczki te osoby, które: a) pozostają w stanie nieczynnym wzgl. w stanie rozporządzalności, b) są zawieszone w pełnieniu służby, c) pozostają na urlopie bezpłatnym, oraz d) którym wypowiedziano stosunek służbowy.

W drodze wyjątku od postanowień, zawartych w pkt. c) ustępu poprzedniego, mogą być udzielane bezprocentowe zaliczki na uposażenia osobom, pozostającym na bezpłatnym urlopie, udzielonym dla uzupełnienia studjów. W tym wypadku potrącenie rat udzielonej zaliczki z uposażenia rozpoczyna się od 1. dnia miesiąca następującego po ukończeniu urlopu.

II. Zaliczki mogą być udzielane: a) na cele konsumpcyjne, jak n. p.: na kupno ubrania, obuwia, opału na zimę, b) na wydatki niezwiązane z potrzebami życia codziennego, jak n. p.: na pokrycie wydatków spowodowanych chorobą proszącego, chorobą lub śmiercią członków jego rodziny w rozumieniu prawa cywilnego, na spłatę długów, powstałych bez winy proszącego, na kupno niezbędnych ruchomości, na koszty odbycia podróży naukowych, ogłoszenia pracy naukowej, c) na koszty budowy własnego mieszkania.

Prawo do otrzymania zaliczki na koszty budowy własnego mieszkania przysługuje osobom, wymienionym w p. 1 jeżeli 1) nie mają odpowiedniego do swego stanu rodzinnego mieszkania, wynajętego bezpośrednio od właściciela w domu, podlegającym ochronie lokatorów i 2) jeżeli same lub do spółki z małżonkiem, rodzicami lub rodzeństwem, o ile z osobami temi prowadzą wspólne gospodarstwo domowe, rozpoczęły już budowę mieszkania na własność, albo też są członkami spółdzielni mieszkaniowej, która buduje dla nich mieszkania w domu spółdzielczym. Z pośród wymienionych osób należy uwzględniać przedewszystkiem osoby, znajdujące się w wyjątkowo niekorzystnem położeniu mieszkaniowem (np. osoby, mieszkające poza granicami miejscowości, w której pełnią służbę i t. p.). Na budowę jednego i tego samego mieszkania może być udzielona zaliczka tylko raz jeden.

III. Osoba, ubiegająca się o zaliczkę, winna szczegółowo uzasadnić jej potrzebę i wysokość. Sprawa przyznania zaliczki i jej wysokość zależna jest od uznania władzy, uprawnionej do udzielania zaliczek.

Udzielenie nowej zaliczki przed spłatą poprzedniej, jest dopuszczalne jedynie pod warunkiem równoczesnego potrącenia reszty rat poprzedniej zaliczki.

IV. Zaliczki na uposażenie przyznaje się w złotych również i dla personelu przebywającego zagranicą. Wysokość zaliczek nie może przekraczać: a) na cele konsumpcyjne 2-miesięcznego uposażenia, b) na wydatki niezwiązane z potrzebami życia codziennego — 3 - miesięcznego uposażenia, c) na budowę własnego mieszkania — 6-cio-miesięcznego uposażenia.

Zaliczka w wysokości przekraczającej 3-miesięczne uposażenie może być udzielona prowizorycznym funkcjonarjuszom państwowym jak również etatowym, którzy jeszcze nie nabyli praw emerytalnych, tylko wtedy, jeżeli zostanie zabezpieczona albo hipotecznie, albo przez zobowiązanie dwu wypłacalnych ręczycieli.

Za podstawę obliczenia zaliczki przyjmuje się uposażenie, przysługujące na podstawie art. 3, 4, 37 ust. 1., 47 ust. 1, 48 ust. 2, 49 ust. 2, 54 ust. 1, 62 ust. 1 i 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924) oraz art. art. 4, 5, 8 i 25 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134 poz. 1107) przy uwzględnieniu postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. o zmianie wysokości uposażeń (Dz. U. R. P. Nr. 43 poz. 419). Ponadto uwzględnia się przy obliczaniu zaliczki dodatek mieszkaniowy.

V. Zwrot zaliczki, udzielonej do wysokości 1-miesięcznego uposażenia następuje w nie więcej jak 12, zaliczki udzielonej w wysokości 2-miesięcznego uposażenia nie więcej niż 18, zaliczki udzielonej do wysokości 3-miesięcznego uposażenia w nie więcej niż 30, wreszcie zwrot zaliczki, udzielonej w wymiarze wyższym, niż 3-miesięczne uposażenie w nie więcej, niż 36 bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych.

Raty zaliczki potrąca się z uposażenia, począwszy od 1. dnia miesiąca następującego po przyznaniu zaliczki.

VI. Przyznawanie zaliczek osobom, pełniącym służbę we władzach i urzędach niższych instancyj, służy władzom podległym bezpośrednio władzy naczelnej- z wyjątkiem kierowników tych władz, którym przyznaje zaliczki władza naczelna.

Przyznawanie zaliczek osobom, pełniącym służbę we władzach naczelnych, służy tymże władzom z wyjątkiem kierowników tych władz, którym zaliczki przyznaje Prezes Rady Ministrów.

Przyznawanie zaliczek budowlanych, przekraczających 3-miesięczne uposażenie, należy do władzy naczelnej.

VII. W wypadkach rozwiązania stosunku służbowego bez uposażenia emerytalnego należy zaległe raty zaliczkowe potrącić w całości względnie wyegzekwować od ręczycieli.

VIII. W razie śmierci przed spłatą zaliczki dług z powyższego tytułu obciąża spadkobierców do wysokości odziedziczonego majątku zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw cywilnych.

IX. W sprawie umorzenia nieściągalnych rat zaliczek na uposażenie obowiązują postanowienia okólnika Ministra Skarbu z dnia 4 lipca 1930 r. L. D. III-205/1/30 w sprawie zasad umarzania niektórych wierzytelności Skarbu Państwa.

X. Kontrola regularnych spłat zaliczek należy do obowiązków władz asygnujących uposażenie służbowe.

XI. Poprzedni okólnik Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 maja 1931 r. Nr. 6702/IV. Og. w sprawie zaliczek na uposażenie uchyla się.

Prezes Rady Ministrów:
(—) **J. Jędrzejewicz.**

Powyższe rozporządzenie Pana Prezesa Rady Ministrów podaję do wiadomości i ścisłego stosowania.

Szef Biura Personalnego:
(—) **Jan T. Lipka.**

93.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego
W a r s z a w a.

OKÓLNIK Nr. 116
z dnia 21 lipca 1933 r. (B. P. 8571/33)
w sprawie wydobywania dokumentów z Z. S. S. R.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych pismem z dnia 14 czerwca 1933 r. Nr. E. III. 802 a/zasad/1/2. podało do wiadomości następujące wyjaśnienie w sprawie obowiązującego trybu postępowania przy wydobywaniu dokumentów z Z. S. S. R.:

„Wobec wątpliwości powstałych co do pogodzenia zasady bezpośredniego korespondowania wszystkich władz i urzędów państwowych i samorządowych z urzędami zagranicznemi R. P. w sprawie wydobywania dokumentów z Z. S. S. R. ustalonej w piśmie Ministerstwa Spraw Zagranicznych z dn. 27. IV. 1933 r. Nr. E. III. 695 b/Ros. zasad./1/33, a okólnikiem Prezydjum Rady Ministrów Nr. 16 z dnia 27. IV. 1933 r. ustalającym zasadę przesyłania korespondencji przeznaczonej dla urzędów zagranicznych R. P. na terytorjum Z. S. S. R. za pośrednictwem Ekspedytu Kurjerskiego Spraw Zagranicznych, Ministerstwo wyjaśnia, że oba te zarządzenia nie są sprzeczne z sobą, albowiem korespondencja umieszczona w zamkniętych kopertach, adresowanych do właściwego urzędu konsularnego i przesyłana do Ekspedytu Kurjerskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych nie jest przedmiotem merytorycznego urzędowania w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, a przez dołączenie jej do poczty kurjerskiej zasada bezpośredniości korespondencji nie zostaje naruszona.

Co do wątpliwości powstałych w związku z interpretacją p. 3 i 4 pisma Ministerstwa Spraw Zagranicznych z dnia 27. IV. 1933 r. Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia, że podania urzędników złożone do władzy zwierzchniej i zaopatrzone w adnotację, iż dokument potrzebny jest dla celów służbowych, mogą oczywiście być przesłane **przez tę władzę zwierzchnią** bezpośrednio do właściwego urzędu konsularnego. W tym wypadku pod względem formalnym podania, wspomniane w p. 3. pisma Ministerstwa Spraw Zagranicznych z dnia 27. IV. 1933 r. E. III. 695b/roz. zad./1/33 zostałyby zrównane z wnioskami wspomnianemi w p. 4.

Czy dokumenty potrzebne dla celów służbowych będą zażądane w trybie p. 3 czy 4 Ministerstwo Spraw Zagranicznych pozostawia uznaniu władzy przełożonej danego urzędnika."

Szef Biura Personalnego
(—) **Jan T. Lipka.**

94.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego.

OKÓLNIK Nr. 121

z dnia 9 sierpnia 1933 r. (I Org-2540/93/33)

o ulgach kolejowych dla absolwentów szkół na okres feryj wakacyjnych po ukończeniu szkoły.

Nawiązując do okólnika Nr. 46 z dnia 5 kwietnia 1933 r. (I. Org-2540/38/33) o ulgach kolejowych dla młodzieży szkolnej (Dz. Urz. Nr. 3, poz. 62) zawiadamiam, że absolwenci szkół, których uczniom przysługują ulgi taryfowe, mogą korzystać jeszcze z ulg taryfowych narówni z uczniami tychże szkół **w ciągu feryj wakacyjnych tego roku szkolnego, w którym uzyskali świadectwo ukończenia szkół** (świadectwa dojrzałości, dyplomy i t. d.)

W tym celu należy:

1) uczniom (słuchaczom) ostatnich klas (kursów) wystawiać legitymacje na dany rok szkolny z datą ważności do końca feryj wakacyjnych.
2) absolwentom wystawiać zaświadczenia tego samego wzoru, jak dla uczniów, z terminem ważności do końca feryj wakacyjnych, bezpośrednio następujących po okresie danego roku szkolnego.

Końcowa data ważności zaświadczenia musi być zgodna z końcową datą ważności legitymacji i nie może przekraczać okresu feryj wakacyjnych, oznaczonego przez władze szkolne dla danego typu szkół.

Podsekretarz Stanu:
(—) **K. Pieracki.**

95.

Nr. O. P. I-55a/35. Katowice, dnia 22 września 1933

W sprawie obchodu rocznic historycznych w szkołach.

W związku z tem, że w bieżącym roku szkolnym zbiega się szereg rocznic historycznych, które będą uroczyście obchodzone przez szerokie koła społeczeństwa, Ministerstwo okólnikiem z dnia 9. IX. b. r. L. II. S. 8072/33 Nr. 127 zarządziło, że obchody te nie powinny zakłócać normalnego toku pracy szkolnej. Rocznice te należy zatem czcić bądź w formie pogadanek na lekcjach historji lub języka polskiego, bądź też przenieść uroczysty obchód na czas pozalekcyjny lub na dzień wolny skądinąd od normalnych zajęć szkolnych (święto lub niedziela).

Powyższe ograniczenie nie dotyczy tych szkół, w których dany obchód łączy się w głębiej pojętym programem wychowawczym szkoły (n. p. obchody ku czci Batorego lub Sobieskiego w szkołach Ich imienia.

Zarządzenie niniejsze należy stosować do wszystkich obchodów nie objętych specjalnemi zarządzeniami władz szkolnych.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

96.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.
Nr. O. P. II-83/11. Katowice, dnia 8 września 1933 r.

ORGANIZACJA SZKÓŁ.

Urząd Wojewódzki Śląski podniósł stopień organizacyjny następujących szkół z ważnością od dnia 20-go sierpnia 1933 r.:

1. 3-klasowej publicznej szkoły powszechnej w Czarkowie powiatu pszczyńskiego na 4-klasową (O. P. II-211/1).
2. 3-klasowej publicznej szkoły powszechnej w Gardawicach, powiatu pszczyńskiego, na 4-klasową (O. P. III-626).
3. 1-klasowej publicznej szkoły powszechnej ewangelickiej w Warszowicach, powiatu pszczyńskiego na 2-klasową (O. P. III-145/a/567).

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.
Nr. O. P. II-83/13. Katowice, dnia 20 września 1933 r.

KOMUNIKAT

w sprawie zmiany stopnia organizacyjnego szkół powszechnych.

A. Urząd Wojewódzki Śląski podwyższył za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dniem 1 lutego 1933 r. stopień organizacyjny następujących publicznych szkół powszechnych:

1. 1-kl. szkoły powszechnej w Istebnej Zaolziu na 2-kl. (L. O. P. II-92/1),
2. 1-kl. szkoły powszechnej w Kisielowie na 2-kl. (L. O. P. II-293),
3. 1-kl. szkoły powszechnej w Ustroniu - Dobce na 2-kl. (L. O. P. II-281),
4. 1-kl. szkoły powszechnej w Wiśle - Czarnym na 2-kl. (L. O. P. II-295),
5. 1-kl. szkoły powszechnej w Wiśle-Jaworniku na 2-kl. (L. O. P. II-294),
6. 1-kl. szkoły powszechnej w Wiślicy na 2-kl. (L. O. P. II-282),
7. 2-kl. szkoły powszechnej w Dolnych Bładnicach na 3-kl. (L. O. P. II-91/1),
8. 2-kl. szkoły powszechnej w Dzięgielowie na 4-kl. (L. O. P. II-283),
9. 2-kl. szkoły powszechnej w Pogórzu na 3-kl. (L. O. P. II-298),
10. 2-kl. szkoły powszechnej w Ustroniu-Polanie na 3-kl. (L. O. P. II-299),
11. 2-kl. szkoły powszechnej w Wiśle-Głębcu na 3-kl. (L. O. P. II-292),
12. 2-kl. szkoły powszechnej w Wiśle-Malince na 3-kl. (L. O. P. II-297),
13. 3-kl. szkoły powszechnej w Ochabach na 4-kl. (L. O. P. II-287),
14. 3-kl. szkoły powszechnej w Pierśćcu na 4-kl. (L. O. P. II-288),
15. 3-kl. szkoły powszechnej I w Brennej na 5-kl. (L. O. P. II-93/1),
16. 3-kl. szkoły powszechnej w Pogwizdowie na 5-kl. (L. O. P. II-289),
17. 4-kl. szkoły powszechnej III w Czechowicach na 5-kl. (L. O. P. II-66/1),

18. 4-kl. szkoły powszechnej w Drogomyślu na 5-kl. (L. O. P. II-68/1),
19. 4-kl. szkoły powszechnej w Haźlachu na 5-kl. (L. O. P. II-146/1),
20. 4-kl. szkoły powszechnej w Kaczycach na 5-kl. (L. O. P. II-285),
21. 4-kl. szkoły powszechnej I w Ligocie na 5-kl. (L. O. P. II-71/1),
22. 4-kl. szkoły powszechnej w Pruchnej na 5-kl. (L. O. P. II-290),
23. 4-kl. szkoły powszechnej w Rudzicy na 5-kl. (L. O. P. II-69/1).
24. 4-kl. szkoły powszechnej w Wielkich Górach na 5-kl. (L. O. P. II-296),
25. 4-kl. szkoły powszechnej w Wielkich Kończycach na 5-kl. (L. O. P. II-286),
26. 5-kl. szkoły powszechnej w Małych Kończycach na 6-kl. (L. O. P. II-284),
27. 5-kl. szkoły powszechnej w Zabrzegu na 6-kl. (L. O. P. II-73/3),
28. 6-kl. szkoły powszechnej I w Czechowicach na 7-kl. (L. P. II-67/1),
29. 6-kl. szkoły powszechnej w Jaworzu na 7-kl. (L. O. P. II-70/1),
30. 6-kl. szkoły powszechnej I w Wiśle na 7-kl. (L. O. P. II-290),
31. 7-kl. szkoły powszechnej w Dziedzicach na 8-kl. (L. O. P. II-94/3).

B. Urząd Wojewódzki Śląski zmienił za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dniem 1 lutego 1933 r. ekspozyturę szkoły powszechnej w Jaworzynce-Zapasiekach na samoistną 1-kl. szołę powszechną (L. O. P. II-280).

C. Urząd Wojewódzki Śląski wydzielił za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dniem 1 lutego 1933 r. ze szkoły powszechnej i wydziałowej w Skoczowie 6-kl. publiczną szkołę powszechną koedukacyjną.

D. Urząd Wojewódzki Śląski podwyższył za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dniem 20 sierpnia 1933 stopień organizacyjny następujących szkół:

1. 6-kl. szkoły powszechnej I w Istebnej na 7-kl. (L. O. P. II-94/3),
2. 6-kl. szkoły powszechnej niemieckiej żeńskiej w Bielsku na 7-kl. (Nr. O. P. III-145/a/620).

E. Urząd Wojewódzki Śląski połączył za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dniem 20 sierpnia 1933 dwuklasowe szkoły powszechne I. i II. w Koniakowie w jedną szkołę, podwyższając równocześnie stopień organizacyjny szkoły połączonej na 5-klasową oraz pozostawiając w Roztoce dla dzieci 1. i 2. roku nauki ekspozyturę szkoły w Koniakowie (Nr. O. P. III-125/1).

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

97.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.
Nr. O. P. I-54/19. Katowice, dnia 16 września 1933 r.

KOMUNIKAT

w sprawie zalecenia wydawnictwa p. t. „Świat i Życie"

Urząd Wojewódzki — Wydział Oświecenia Publicznego zaleca nauczycielstwu szkół wszelkiego typu nabywanie wydawnictwa „Świat i Życie" wydawanego nakładem Książnicy Atlas, Lwów, ul. Czarnieckiego L. 12, pod redakcją Z. Łempickiego.

Wydawnictwo wychodzące zeszytami jest encyklopedją dla młodzieży. Dzieło to, w założeniu swem bardzo poczytne, może odegrać poważną rolę jako uzupełnienie materjału przerobionego w szkole może też służyć jako środek naukowy, zwłaszcza w pracowniach humanistycznych i przyrodniczych.

Prenumerata ulgowa wynosi miesięcznie 3 zł od każdego egzemplarza. Całość encyklopedji kosztować więc będzie 150 zł.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

98.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.
Nr. O. P. I-54/20. Katowice, dnia 16 września 1933 r.

KOMUNIKAT

w sprawie wydawnictw p. t. „Polska Twórcza" oraz XV-lecie Państwa".

Ukazało się w handlu dzieło p. t. „Polska Twórcza" nakładem wydawnictwa „Świat przez Radjo", Warszawa, ul. Mazowiecka 7. Cena za 100 egzemplarzy w teczkach kartonowych 900 zł.

W bieżącym roku szkolnym wydany zostanie cykl p. t. „XV-lecie Państwa", obejmujący całokształt dorobku Państwa w pierwszem piętnastoleciu.

Udział w opracowaniu tego dzieła wezmą Członkowie Rządu oraz kierownicy najważniejszych organizacyj państwowych i gospodarczych. Abonament całości wynosi 15 zł.

Przy zamówieniach abonamentowych na znaczniejszą ilość egzemplarzy będą udzielane abonamenty zniżkowe a mianowicie po 12 zł płatne po ukończeniu całości.

Cena ta obejmuje także przesyłkę pocztową pojedyńczych numerów.

Pierwszy zeszyt ukaże się w październiku.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

99.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.
Nr. O. P. I-54/10. Katowice, dnia 5 września 1933 r.

KOMUNIKAT

w sprawie artykułu p. t. „Nauczycielstwo w służbie spółdzielczej".

W numerze 13 dwutygodnika „Społem" z 1 lipca 1933 r. ukazał się artykuł p. Józefa Dominki, kierownika Instruktorjatu Propagandowego Związku Spółdzielni Spożywców, p. t. „Nauczycielstwo w służbie spółdzielczej."

Artykuł powyższy obejmuje ogólne zagadnienia dotyczące organizacji i prowadzenia sklepików uczniowskich, na co Urząd Wojewódzki zwraca uwagę zainteresowanego nauczycielstwa jak również Dyrekcyj i Kierownictw szkół.

Za Wojewodę:
(—) **Jan Mangold,**
Kierownik Oddziału I. Ogólnego
p. o. okr. wizytatora szkół.

100.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.

Nr. O. P. I-54/16. Katowice, dnia 29 sierpnia 1933 r.

KOMUNIKAT

w sprawie wydawnictwa p. t.: „Górny Śląsk".

Celem głębszego zorjentowania ogółu społeczeństwa w dziejach Górnego Śląska, jego znaczeniu dla Państwa a zwłaszcza w obecnych warunkach narodowego, politycznego i gospodarczego bytowania, Dyrekcja Okręgu Śląskiego Związku Obrony Kresów Zachodnich własnym nakładem wydała w tych dniach książkę zbiorową p. t. „Górny Śląsk". Książka ta, o objętości 200 stron, zawiera następujące prace wybitnych znawców spraw śląskich: Edwarda Rybarza — „Polskość Śląska w historycznym rozwoju" oraz „Język polski i głos jego poezji na Śląsku", Dr. St. Komara — „Górny Śląsk jako polsko-niemiecki problem polityczny", b. konsula gen. Rzplitej w Opolu Dr. A. Szczepańskiego — „Przynależność gospodarcza Górnego Śląska".

Książka powyższa zaznajamia czytelnika z prawami Narodu i Państwa Polskiego do Śląska i podaje istotne i zasadnicze argumenty za bezsporną polskością G. Śląska, opierając się m. i. również na licznych materjałach niemieckich. Zawiera ona liczne zestawienia statystyczne i dwie kolorowe mapy. Z powyższych względów spełnić ona może doniosłe znaczenie wychowawcze jako materjał pomocniczy przy nauce o Polsce Współczesnej.

Książka p. t. „Górny Śląsk" winna dotrzeć do jaknajszerszego ogółu, a przedewszystkiem do młodzieży szkolnej i nauczycieli, wobec czego Urząd Wojewódzki, Wydział Oświecenia Publicznego zaleca podległym organom szkolnym nabywanie książki dla bibljotek szkolnych oraz zachęcenie grona nauczycielskich i młodzieży szkolnej do zakupna książki.

Przy zakupnie książki wprost w Dyrekcji Obrony Kresów Zachodnich w Katowicach Nr. konta P. K. O. 301.953 w ilości ponad 25 egzemplarzy cena egz. wynosi 1,75 zł. Pojedyńczy egzemplarz kosztuje 2.50 zł loco adres nabywcy.

Za Wojewodę:
(—) **Jan Mangold,**
Kierownik Oddziału I. Ogólnego
p. o. okr. wizytatora szkół.

101.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.

Nr. O. P. I-55/a/26. Katowice, dnia 29 sierpnia 1933.

KOMUNIKAT

w sprawie „Wykresu Organizacji Władz i Urzędów Państwowych Rz. P."

W pierwszych dniach lipca 1933 roku ukazało się nowe, poprawione i uzupełnione wydanie „Wykresu Organizacji Władz i Urzędów Państwowych R. P." uznane przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za pożyteczne zarówno dla władz administracji szkolnej jak i dla szkół jako środek pomocniczy (przedewszystkiem przy nauce o Polsce współczesnej).

Zamówienia należy kierować do Samorządowego Instytutu Wydawniczego w Warszawie, ulica Świętokrzyska 13, telefon 442-63.

Za Wojewodę:
(—) **Jan Mangold,**
Kierownik Oddziału I. Ogólnego
p. o. okr. wizytatora szkół.

102.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.

Nr. O. P. I-72a/2. Katowice, dnia 12 września 1933 r.

KOMUNIKAT

w sprawie pamiętnika 10-letniej pracy abstynenckiej na Górnym Śląsku.

Nakładem Katolickiego Związku Abstynentów, Okręgu Śląskiego, ul. Ks. Damrota 8, ukazał się pamiętnik 10-letniej pracy abstynenckiej na G. Śląsku. 1 egzemplarz w cenie 2.50 zł.

Pamiętnik ten, oprócz sprawozdań zawiera szereg aktualnych artykułów, omawiających dokładnie kwestję alkoholizmu oraz sposób zwalczania go.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

103.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.

Nr. O. P. I-54/11. Katowice, dnia 13 września 1933 r.

KOMUNIKAT

w sprawie miesięcznika p. t. „Młody Technik".

Wydział Oświecenia Publicznego zwraca uwagę nauczycielstwa i młodzieży szkolnej na miesięcznik p. t. „Młody Technik" wychodzący pod redakcją p. Leona Rudawskiego, nauczyciela gimnazjum i kierownika Ogniska Metodycznego robót ręcznych w Poznaniu.

Celem tego pisma b. przychylnie przyjętego, o czem świadczy kilka tysięcy prenumeratorów, a poświęconego zajęciom praktycznym młodzieży szkolnej jest wzbudzenie zainteresowania zagadnieniami technicznemi i zbliżenie młodzieży do życia praktycznego.

„Młody Technik" został dozwolony przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do użytku szkolnego, a dostosowany poziomem do umysłowości młodzieży, stanowić może skuteczną pomoc dla nauczyciela robót ręcznych.

Warunki prenumeraty: rocznie 4 zł, półrocznie 2,20 zł. Przy zbiorowej prenumeracie od 10 egz. wzwyż 3,60 zł rocznie, 2 zł półrocznie; od 20 egz. wzwyż: 3,20 zł rocznie, 1,80 zł półrocznie. Oddzielny zeszyt 50 groszy.

Adres Administracji: Poznań, Aleje Marcinkowskiego 22, konto czekowe P. K. O. Poznań Nr. 201 156.

Za Wojewodę:
(—) **Jan Mangold,**
Kierownik Oddziału I. Ogólnego
p. o. okr. wizytatora szkół.

104.

WYDAWNICTWA

Ministerstwo W. R. i O. P. uznało następujące wydawnictwa i środki naukowe za dozwolone do użytku szkolnego:

I. Podręczniki:

Dargielowa Al. i Rygier L. Lubię czytać. Cz. II. Czytanki i ćwiczenia na trzeci rok nauki. Wydawnictwo Polskiej Składnicy Pomocy szkolnych. Warszawa, 1931 — dla uczniów trzeciego oddziału szkół powszechnych. (Nr. I Pr.-7723/31);

Gaertner H. i Łempicki St. Służ państwu. Tom pierwszy. Szlakiem bohaterów. Lwów. Nakład K. S. Jakubowskiego, 1932 — dla uczniów czwartej klasy gimnazjów. (Nr. I Pr-1761/32);

Krantz A. Rachunki dla szkół powszechnych. Podręcznik ze wskazówkami metodycznemi dla nauczycieli. Cz. I. Wydanie 3.1930. Część II. Wydanie 3. 1929. Część III. Wydanie 2. 1930. Część IV. Wydanie 2. 1930 — dla nauczycieli szkół powszechnych (Nr. I Pr-8280/31);

Krantz A. Zbiór zadań rachunkowych dla szkół powszechnych. Książeczka dla uczniów. Część II. Drugi rok nauki. Wydanie 2. 1932 — dla uczniów szkół powszechnych. (Nr. I Pr-8279/31);

Krantz A. Zbiór zadań rachunkowych dla szkół powszechnych. Książeczka dla uczniów. Część III. Trzeci rok nauki. Wydanie 2. 1931 — dla uczniów szkół powszechnych. (Nr. I Pr-8279/31);

Krantz A. Zbiór zadań rachunkowych dla szkół powszechnych. Książeczka dla uczniów. Część IV. Czwarty rok nauki. 1931 — dla uczniów szkół powszechnych (Nr. I Pr-8279/31);

Krantz A. Zbiór zadań rachunkowych dla szkół powszechnych. Książeczka dla uczniów. Część V. Piąty rok nauki. 1931 — dla uczniów szkół powsz. (Nr. I Pr-8279/31);

Nanke Cz. Wypisy do nauki historji nowożytnej. Cz. druga. Od pierwszego rozbioru Polski i wybuchu rewolucji francuskiej do czasów najnowszych. Wydanie 2. Wydawnictwo Książnicy-Atlas. Lwów—Warszawa, 1931 — dla uczniów klasy VII szkół średnich ogólnokształcących (Nr. I Pr-8779/31);

Perkowska Z. i Hertzberżanka M. Mowa ojczysta. Książka do czytania dla III oddziału szkół powszechnych lub klasy wstępnej szkół średnich. Wydanie XI. Wydawnictwo Domu Książki Polskiej. Warszawa, 1932 — dla uczniów III oddziału szkół powszechnych. (Nr. I Pr-3621/32);

Radliński T. Świat i jego mieszkańcy. Antarktyda, Australja, Afryka, Ameryka, Azja i Europa. Kurs oddziału szóstego. Nakładem autora — dla uczniów szóstego oddziału szkół powszechnych. (Nr. I Pr-438/32);

Sawicki L. Geografja dla VI stopnia siedmioklasowej szkoły powszechnej. Wydanie 8. Wydawnictwo Księgarni Nakładowej „Orbis", Kraków, 1929 — dla uczniów VI oddz. szkół powszechnych. (Nr. 17578/33).

II. Wydania autorów:

Byron. Korsarz. Powieść. W przekładzie A. E. Odyńca. Wydanie 2. Bibljoteczka Uniwersytetów ludowych i Młodzieży szkolnej. Wydawnictwo Gebethnera i Wolffa — jako lekturę uzupełniającą, dozwoloną dla uczniów VII i VIII klasy szkół średnich ogólnokształcących. (Nr. II-6702/31).

III. Wydawnictwa pomocnicze:

Katelbach St. Encyklopedja przemysłu i handlu wełnianego. Cz. pierwsza. Wydawnictwo Instytutu szerzenia praktycznej wiedzy przemysłowej. Warszawa, 1932. Skład główny, Warszawa, Orla 9 — jako książkę pomocniczą dla nauczycieli szkół handlowych oraz do bibljotek szkół handlowych. (Nr. I Pr-4019/32);

Pietraszkiewicz Edw. M. Obróbka metali. Wydawnictwo Instytutu Przemysłowo-Rzemieślniczego przy Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie. Skład główny Instytut, Pankiewicza 3, 1931 — jako książkę pomocniczą, dozwoloną w szkołach rzemieślniczo-przemysłowych. (Nr. II-17433/31);

Skiba M. Alkoholizm jako zagadnienie gospodarcze w Polsce. Lwów, 1932 r. Skład główny Lwów. Księgarnia „Bibljoteka religijna" — jako książkę pomocniczą dla nauczycieli szkół wszelkiego typu. (Nr. I Pr-9395/31).

IV. Ksiażki do bibljotek:

Chołoniewski Ant. Duch dziejów Polski. Wydanie czwarte. Warszawa. Księgarnia Polska. Tow. Polskiej Macierzy szkolnej, 1932 — do bibljotek szkolnych dla nauczycieli. (Nr. Pr-414/33);

Ks. Frąś L. Obrona Zbaraża w r. 1649, 1932 r. — Skład główny: Główna Księgarnia wojskowa w Warszawie — dla młodzieży powyżej lat 14. (Nr. I Pr-2016/32);

Koneczny F. Skrót dziejów włościaństwa w Polsce. Wydawnictwo Księgarni J. Zawadzkiego w Wilnie, 1921 — dla młodzieży powyżej lat 14. (Nr. II-8295/30);

Makarczyk J. Przez morza i dżungle. Powieść dla dorastającej młodzieży. Bibljoteka Iskier. Lwów—Warszawa. Książnica-Atlas, 1931 — dla starszej grupy dzieci lat 11—15. (Nr. I Pr-7580/31);

Meissner J. Szkoła orląt. Powieść. Warszawa. Tow. Wydawnicze „Rój", 1930 — dla dzieci lat 11—15. (Nr. I Pr-870/32);

Moszczeńska I. Źródło siły i szczęścia. Książki życia — IV. Warszawa. M. Arct, 1927 — dla starszych dzieci lat 11—15. (Nr. I Pr-4742/32);

Nowakowski Z. Przylądek Dobrej Nadziei. Warszawa. Gebethner i Wolff, 1931 — dla młodzieży od lat 15. (Nr. I Pr-868/32);

Orkan Wł. W roztokach. Powieść. Tom I, II. Kraków. Wydał Wojciech Meisels, 1932 — dla młodzieży od lat 15. (Nr. I Pr-2750/32);

Ostrowski J. Kobuz. Powieść. Warszawa. Gebethner i Wolff, 1931 — dla młodz. od lat 15. (Nr. I Pr-911/32);

Panteon literatury wszechświatowej w opracowaniu A. Langego i A. Toma. Węgry. Warszawa. Nakł. Polska Składnica Pomocy Szkolnych, 1921 — dla młodzieży od lat 15. (Nr. I Pr-8310/31);

Sée H. Źródła współczesnego kapitalizmu. Zarys historyczno-gospodarczy. Przekład J. Kurnatowskiego. Nakład Fundacji wieczystej im. H. J. Chankowskiego. Warszawa, 1932 — dla młodzieży powyżej lat 15 oraz dla nauczycieli. (Nr. I Pr-2314/32).

Sedlaczek St. opracował według Andrz. Małkowskiego i innych: Przeglądy i pokazy harcerskie. Musztra harcerska. Wydawnictwo Księgarni Św. Wojciecha. Poznań, 1931 — do bibljotek szkół wszelkich typów. (Nr. II-17378/31);

Stroński Zdz. Batory. Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich. Lwów, 1928 — dla młodzieży powyżej lat 14 (Nr. II-9039/30).

Nakładem Towarzystwa Czytelni Ludowych w Poznaniu ukazały się w serji „Bibljoteka T. C. L." następujące dzieła, na które to wydawnictwa Wydział Oświecenia Publ. zwraca uwagę:

1) Adam Mickiewicz, Grażyna.
2) Jan Kochanowski, Odprawa posłów greckich i Treny.
3) Zygmunt Krasiński, Przedświt.
4) Adam Mickiewicz, Sonety.
5) Aleksander Fredro, Zemsta.
6) Kazimierz Brodziński, Wiesław.
7) Dr. L. Bochenek, Życie i twórczość Stanisława Wyspiańskiego.
8) Adam Mickiewicz, Dziady Wileńskie część I i II.
9) Juljusz Słowacki, Ojciec zadżumionych.
10) Adam Mickiewicz, Dziady Wileńskie część IV.
11) Adam Mickiewicz, Konrad Wallenrod.
12) Antoni Malczewski, Marja. Powieść ukraińska.
13) Adam Mickiewicz, Dziady, część III.

Każdy tomik o pełnym tekście zaopatrzony w odpowiedni wstęp i objaśnienia.

Cena każdego numeru 35 gr.

105.

KONKURSY.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego ogłasza niniejszem konkurs na następujące stanowiska:

Kierownika 8-klasowej publicznej szkoły powszechnej **w Kończycach**, w powiecie katowickim (mieszkanie służbowe),

Kierownika 7-klasowej publicznej szkoły powszechnej Nr. 3 **w Nowym Bytomiu** (Czarny Las), w powiecie świętochłowickim (mieszkanie służbowe),

Kierownika 7-klasowej publicznej szkoły powszechnej w **Piasecznej-Strzybnicy**, w powiecie tarnogórskim,

Kierownika 2-klasowej publicznej szkoły powszechnej ewangelickiej **w Warszowicach** w powiecie pszczyńskim,

Kierownika 8-klasowej publicznej szkoły powsz. Nr. 1 w **Knurowie**, w powiecie rybnickim (mieszk. służb.).

Stałego nauczyciela 1-klasowej publicznej szkoły powszechnej **w Kuczowie**, w powiecie lublinieckim (mieszkanie służbowe z ogrodem).

Podania należycie udokumentowane należy wnosić drogą służbową do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego — Wydział Oświecenia Publicznego — w Katowicach w terminie 4-tygodniowym od daty niniejszego numeru Gazety Urzędowej Województwa Śląskiego.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

106.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publicznego.
Nr. O. P. II-100-C/2. Katowice, dnia 28 sierpnia 1933.

Urząd Wojewódzki unieważnia konkurs na stanowisko kierownika publicznej szkoły powszechnej Nr. 2 w Kończycach, w powiecie katowickim, ogłoszony w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego, Dział Administracji Szkolnej Nr. 28 (4) z dnia 20. VIII. 1932 r. poz. 82.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

107.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.
Nr. O. P. I-27/15.

KONKURS

na stypendja im. Karola Miarki i Pawła Stalmacha.

Urząd Wojewódzki Śląski w Katowicach rozpisuje **konkurs na stypendja** im. Karola Miarki i Pawła Stalmacha dla młodzieży, pochodzącej z byłego Górnośląskiego i Cieszyńskiego obszaru plebiscytowego, a kształcącej się w wyższych zakładach naukowych, w szkołach średnich ogólnokształcących, seminarjach nauczycielskich, szkołach zawodowych oraz liceach. O stypendja powyższe ubiegać się mogą:

1. studenci (tki) szkół akademickich,
2. uczniowie (nice) szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, liceów oraz szkół zawodowych i
3). uczniowie korpusu kadetów.

Podania o nadanie stypendjum winni wnosić kandydaci (tki) do Wydziału Oświecenia Publicznego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach, a to wymienieni pod 1) za pośrednictwem dziekanatu, pod 2) za pośrednictwem dyrekcji zakładu i pod 3) za pośrednictwem Komendanta Korpusu Kadetów, najpóźniej **do 31 października 1933 r.**

Podania wniesione wprost do Wydziału Oświecenia Publicznego lub niezaopatrzone we wszystkie wymagane załączniki będą zwrócone bez rozpatrzenia.

Do podania należy dołączyć:

1. dowód pochodzenia z byłego Górnośląskiego obszaru plebiscytowego lub Śląska Cieszyńskiego (dokument urodzenia względnie metryka),
2. świadectwo niezamożności rodziców, potwierdzone przez gminę,
3. poświadczenie władzy szkolnej i oświadczenie rodziców, że kandytat nie korzysta z żadnego innego stypendjum,
4. studenci szkół akademickich mają dołączyć świadectwa kolokwialne, najmniej z 10 godzin, ewentualnie świadectwo z egzaminu odbytego w ostatnim roku szkolnym, studenci zaś I. roku szkoły akademickiej, świadectwo dojrzałości, uczniowie szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, szkół zawodowych, liceów i korpusu kadetów, dołączą ostatnie roczne świadectwo szkolne.

Stypendjum w wysokości po 600 zł dla studentów (tek) szkół akademickich, a po 300 zł dla wszystkich innych uczniów (enic), płatne są w 2-ch ratach, a to w dniu 15 stycznia i 1 czerwca 1934 r.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. T. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

Czcionkami i drukiem: **Drukarnia Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach.**